

Ecumenism pentru secolul 21

Joi, 6 ianuarie 2005

Gili Cârstea

“Pentru pacea întregii lumi, pentru stabilitatea Sfințelor Biserici ale lui Dumnezeu și pentru unirea tuturor, să ne rugăm Domnului.”

Acesta a fost leitmotivul întâlnirii Consiliului Mondial al Bisericilor (WCC) la Chavannes-de-Bogis, în Elveția, între 30 noiembrie și 3 decembrie 2004. Sesiunea s-a numit “Ecumenism pentru secolul 21” și au participat, alături de membrii WCC, 106 reprezentanți ai bisericilor naționale, asociațiilor, organizațiilor ecumenice sau instituțiilor creștine independente. A fost numită “o sesiune epocală,” iar elementul principal în schimbările urmărite acolo a fost trecerea de la un ecumenism instituțional la unul teologic, cultural, social, inter-denominațional.

Delegații au hotărât, în unanimitate și cu mare entuziasm, că a sosit timpul ca mișcarea ecumenică să treacă oficial și public la “depășirea prezentelor frontiere instituționale, către o unitate spirituală, în care bisericile să acționeze împreună spre binele societății,” unitate bazată pe consens teologic, aducând comunitatea bisericilor creștine la ceea ce este numit, în cercurile teologice, comunitatea de credință.

Este bine că eforturile acestea mascate, urmărite de mulți ani cu asiduitate și promovate în special prin instituțiile de învățământ superior, au devenit publice. Oamenii au cel puțin ocazia să vadă și să înțeleagă motivul pentru care unele dintre credințele lor au dispărut de la amvoanele bisericilor, altele sunt batjocorite de teologii bisericilor lor, iar altele sunt amestecate cu concepte stranie, greu de explicat. În ce ne privește, acum putem înțelege efortul academiei adventiste de a aduce denominațiunea la “creștinismul de bază,” cum spunea un eminent educator adventist. După zeci de ani de dialog și negocieri cu bisericile “surori,” adventismul a fost fasonat să se potrivească creștinismului de bază, fiind golit de tot ce era specific, nou și eficient în solia adventă. Am repudiat lumina nouă acumulată în peste o sută de ani, întorcându-ne la creștinismul secolului 17, de dragul acestui hristos ecumenic, modelat prin negocieri dure, îndelungate și tensionate, ca să fie mulțumită toată lumea. Comunitatea de credință a produs o evanghelie multicoloră, în care se regăsește câte un element al crezului denominațiunilor variate care alcătuiesc acest conglomerat modern.

Ecumenismul pentru secolul 21 se depărtează oficial de integrarea instituțională, îndreptându-se către o unire teologică și socială, bazată pe părtășia spirituală a credincioșilor care au acceptat o credință comună obținută prin consens. Ecumenismul secolului 21 se pregătește să ofere lumii un hristos multi-cultural și inter-denominațional, care să poată binecuvânta orice gen de religie, crez, cultură, doctrină sau tradiție. Este modelat un format care să includă vasta varietate de nuanțe confesionale, în care catolici, protestanți, ortodocși sau adventiști să se simtă liberi să-și practice "individualitățile" și cultura proprie, atâta timp cât ea nu devine ofensatoare pentru alte "culturi." Cu alte cuvinte, vom fi lăsați să apreciem Spiritul Profeției, să ne închinăm sâmbăta, să respectăm reforma sanitară sau să practicăm botezul prin scufundare, atâta timp cât ne declarăm dispuși să fim o parte a mișcării de integrare pentru pacea și bunăstarea omenirii în mileniul trei. Forțele din spatele mișcării ecumenice se mulțumesc cu atât, deși nu se sfiesc să afirme, în declarația oficială a întâlnirii din Elveția, că speră ca "Duhul Sfânt să ne conducă astfel ca, într-o zi, să putem celebra euharistia (liturghia catolică) împreună, ca semn al unității noastre." Această speranță este în total acord cu declarația papei că "liturghia este semnul și instrumentul unirii tuturor oamenilor."

Hristosul universal care se ridică astăzi, și care va obține curând adorare universală, binecuvântează fără discriminări euharistia, cina Domnului, sfânta cină, declarând acceptabilă orice formă de creștinism, dogmă, crez sau confesiune. O singură obsesie are: Să angajeze lumea creștină, dar în special pe mesagerii întregitei solii îngerești, în proiectele de viitor ale Planetei Pământ, pentru pace și bunăstare în mileniul trei al supremației fărădelegii.